

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח" יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו 058666447 | 058566447

מה סוד ההצלחה בעבודת ה'?

אם היו שואלים אותנו מה המצוה החשובה ביותר בתורה, שכוללת בתוכה את כל המצוות כולן, היינו עונים שמירת שבת, אולי כבוד אב ואם, מצוות תפלין. מצאנו במדרש, בגמרא, שרבי עקיבא אומר: "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה". מספר בגמרא בשבת על אותו גר שבא להלל הזקן ובקש ממנו שילמד אותו את כל התורה כלה על רגל אחת. אמר לו - "מאי דסני לך לחברך לא תעביד". מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך. זאת אומרת שכל השאר זו רק השלמה, אבל העקר - מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך. תאהב את השני, אל תעשה לו מה שלא היית עושה לעצמך.

יש שיטה נוספת במדרש, של בן זומא. בן זומא אומר - קריאת ה"שמע ישראל" שכל יהודי אומר פעמים ביום, זו היהדות. זו כל התורה כלה. קבלת על מלכות שמים זו המהות של כל יהודי ויהודי. כשאנחנו אומרים "שמע ישראל" זה ממצה את כל התורה ואת כל היהדות כלה. יש עוד שיטה של בן עזאי במדרש - בן עזאי אומר: "זה ספר תולדות האדם ביום ברא אלוקים אדם בדמות אלוקים עשה אותו זה כלל גדול מזה". זה יותר מ"ואהבת לרעך כמוך". למה? כי למעשה הבריאה של האדם היא הבריאה של הקדוש ברוך הוא והיא כוללת את כל התורה כלה. "ביום ברא" - כשרואים את הבריאה של האדם היא הבריאה של ה', וכוללת את כל התורה כלה.

אבל יש עוד דעה שמובאת בהקדמה ל"עין יעקב" - שזה באמת חידוש. רבי שמעון בן פזי מחדש דבר שגם הוא כולל את כל התורה כלה. אומר רבי שמעון בן פזי - מצינו פסוק שכולל יותר משאר הדברים: "את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים" (בפרשת השבוע, במדבר כח, ד). עמד רבי פלוני על רגליו ואמר הלכה כבן פזי, ששני הכבשים האלו כוללים את כל התורה כלה. כבש אחד בבקר וכבש שני בין הערבים, זו התמצית של כל התורה כלה.

ולכאורה זה פלא פלאים. בשלמא "ואהבת לרעך כמוך" זה באמת יסוד לכל התורה כלה, כי על זה משתתת כל היהדות כלה. אדם צריך לאהב את השני, ומי שאהב את השני הקדוש ברוך הוא אומר לו "אני ה'", אז יש כאן את כל היהדות כלה, וזה מובן. "שמע ישראל" - קבלת על מלכות שמים היא כל התורה. מי שמקבל על עצמו על מלכות שמים, קשור לקדוש ברוך הוא. כאלו הוא קים את כל התורה כלה. יש גם דעה בגמרא - רבי שמעון בר יוחאי אומר - אפילו לא אמר אדם אלא קריאת שמע שחרית וערבית - כאלו קים את התורה, זה נחשב קבלת על מלכות שמים, זה דבר יסודי. זה ממצה את כל הרעיון של היהודי. וכן "ביום ברא אלוקים בדמות אלוקים עשה אותו" - רואים פה את הקדוש ברוך הוא בבריאה, גם זה כל היהדות כלה.

אבל מה שרבי שמעון בן פזי מחדש, לכאורה זה פלא פלאים. מה קשורים הכבשים לכל התורה, למה זה דבר כל כך יסודי ומהותי - שמקריבים כבש אחד בבקר וכבש שני בין הערבים? למה זה כלל גדול בתורה? למה זה ממצה את כל התורה כלה? מה מנח בכבשים האלו שהם כל כך

חשובים?

ופה אנחנו מגיעים ליסוד עצום. לדבר שיכול להוביל את האדם לשלמות אמתית בעולם הזה. אם נתבונן ונשים לב - כל אדם באשר הוא שם, מוכן לעשות הרבה דברים בחיים. הוא מוכן ללמוד, לפרנס משפחה, הוא מוכן גם לעשות הרבה צדקות וחסד, אבל אדם לא אוהב להתחייב. זה הטבע של האדם, הוא לא אוהב להתחייב. רוצה ללמוד מתי שחל לו, מתי שמסתדר לו. יום אחד ילמד עשר שעות, ביום אחר ילמד שעתים ויש ימים שלא בכלל. יש כאלה שעושים צדקות. אם זה מסתדר ואם זה נח לו הוא יעשה, אבל כשהוא לא מסתדר וזה על חשבונו, הוא לא יעשה את החסד. וכן על זה הדרך. בא רבי שמעון בן פזי ואומר - כשאנחנו לא מוכנים להתחייב על דבר שבקדושה -

לא הגענו לשלמות. הדבר היחיד שהיה קבוע בבית המקדש למשך ימים ושנים ארוכות, היה הכבש של קרבן התמיד. לא היתה שום סבה ושום דבר שיעכב את הקרבנות. תמידים כסדרם. כל יום, בכל בקר ובכל ערב מקריבים. זה לא משנה אם זה חשוב או לא חשוב, אם זה נחשב מכבד או לא מכבד, מקריבים את קרבן התמיד. אם הכהן חלש, לוקחים כהן אחר שיקריב במקומו וזו היהדות כלה.

אם בן אדם מוכן להתחייב לקדוש ברוך הוא מדי יום ביומו - זה הבנין של האדם. מכאן בן אדם מגיע לשלמות. אדם יודע שזה לא משחק - היום כן, מחר לא. מתי שקשה - לא, מתי שחל - כן, הוא לא נחשב לאדם שמקבל על עצמו על תורה. מי שמוכן להתמיד בדבר מדי יום ביומו, לא משנה אם לא אנס, הוא מחייב לדבר וכשהוא מחייב הוא עושה ואין תרוצים, זה אדם שיכול להגיע לרמה כזאת - אני עובד את ה', אני עושה את המקסימום, אני ממצה את עצמי, זו

התורה כלה - שאדם מוכן להתחייב למען הקדוש ברוך הוא, למען התורה. האדם יודע שהוא חייב את התורה הזאת, את התפילה, את הקביעות הזאת והוא לא מפסיד את זה. זה מה שמחדש לנו רבי שמעון בן פזי - ההתמדה, העקשנות, יום

אין גדולי ישראל הפכו להיות גדולי ישראל? אין ר' חיים קניבסקי נהיה ר' חיים קניבסקי? כל יום היתה לו את הקביעות שלו. הוא היה מסים פעם בשנה את כל התורה כלה. האם רבי חיים קניבסקי אמר לעצמו אי פעם - אני קצת מבוגר, אני עייף, אולי חדש אחד אני לא אלמד? אין מצב. גם בזמנים שהוא לא הרגיש טוב, בזמנים של חלשה וקשי, תמיד היתה לו הקביעות. כל שנה הוא היה חייב לגמור את כל התורה כלה. היתה לו השגחה פרטית ומן השמים סייעו בעדו. הוא היה גומר תמיד את למוד התורה לקראת פסח ואז היה עושה סיום על כל התורה כלה. הוא נפטר ביום הפורים, ואותה שנה הוא סים את כל התורה לפני הפטירה שלו. זה פלא פלאים אין הקביעות שלו נשמרה עד יומו האחרון. זה משהו שאי אפשר להבין. אותה שנה היתה מעברת, זו היתה סייעתא דשמיא שעזרה לו לגמור ללמוד את כל התורה כלה לפני הפטירה שלו. לא להפסיד את הקביעות.

אם בן אדם מוכן להתחייב לקדוש ברוך הוא מדי יום ביומו - זה הבנין של האדם. מכאן בן אדם מגיע לשלמות. אדם יודע שזה לא משחק - היום כן, מחר לא. מתי שקשה - לא, מתי שחל - כן... מי שמוכן להתמיד בדבר מדי יום ביומו, זו התורה כלה

המשך

בעמוד 3 <<

ע"פ לוח "לפי החיים" לפי זמני ירושלים

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
19:08	20:19	21:15

לע"נ יצחק שם טוב בן שרה ז"ל

לע"נ שאול חי בן מרים ז"ל

לע"נ ישראל בן חביבה ז"ל

לע"נ רחל בת שושנה ע"ה

לע"נ דוד בן השאנה ז"ל

גדרות של קדושה

שעושה גדרים לעצמו בדברי יראה בעבודת בורא יתברך. כי מהסייגים והגדרים נעשים מלאכים המגינים ללוות את נשמת האדם בעת צאתו מן העולם הזה לאחר פטירתו, שלא יתקרב הסטרא אחרא לפוגעו". מהגדרים וההרחקות שעושה האדם להתקדש בדרך ה', נבראים מלאכים שישמרוהו מהמזיקים בעת צאתו מן העולם. ממשיך הצדיק: "וכשרואה הקב"ה שהאדם חושב ומחפש לעצמו איך להמציא גדרים וסייגים לאיזה מכשול שהוא רגיל בו, ואף ונאנח הוא בשברון לב בכדי לקיים

לאחר זמן מה, אנו שומעים לפתע זעקות מחרידות. היתה זו אור החמודה שלנו. היא היתה ליד הנדנדה, מחזיקה את הרגל וצועקת מכאב. חשבנו שהיא קיבלה מכה או נפלה, אך היא צעקה שמשוה נשך אותה ונעלם

הגדר והסייג - בזה נעשה נחת רוח גדולה מאד לבורא יתברך, ואותו הרגע חשוב וחביב אצל ה' יותר מכל הקרבנות שבעולם". מבהיל! רק החיפוש והניסיון לשמור על הקדושה והטהרה - עושים נחת רוח עצומה בשמיים וזה חביב מכל הקרבנות שבעולם. ומסיים הצדיק: "ובזה פותח ה' יתברך פתחים וחלונות של ממונים בשמיים להפריד ולהתיש כח הסטרא אחרא' (הטומאה) שלא תתגבר על זה האדם להביאו לידי מכשול זה במה שהיה עד כה!". אשריהם ישראל!

בפרשת השבוע מספרת התורה על מינוי הירוש למשה רבינו, שיחל לרגע שבו אחד מבניו יהיה יורשו, אך הקב"ה חשב אחרת, ואמר למשה רבינו שיקח את יהושע בן נון להנהיג את העם אחריו, וביקש ממשה רבינו שיסמוך את ידיו עליו, והסיבה שיהושע בן נון נבחר נכתבה בתורה במילים תמוהות, "איש אשר רוח בו". אומר על כך המלבי"ם הקדוש, "שהוא איש הרוח מכבר... כמ"ש חז"ל אין הקב"ה נותן חכמה אלא למי שיש בו חכמה, שנאמר יהב חכמתא לחכימין". כלומר שעוד לפני הסמכתו יהושע היה איש אשר יש בו את הרוח הנכונה לקבלת ההנהגה, והקב"ה ביקש ממשה שיסמוך ידיו עליו כדי ליתן בו תוספת רוח.

מהי הרוח הזאת? איזה מעלות היו ביהושע בן נון שלא היו באחרים מבני אותו הדור? היכן ובמה שיבחה התורה הקדושה את יהושע בן נון, שנוכן להבין מה היו מעלותיו שבגנים זכה לחשיבות כזו אצל הקב"ה? ובכן בזמן קבלת התורה, כשעלה משה רבינו להר סיני, אומרת התורה על יהושע בן נון שהוא היה "נער לא ימיש מתוך האוהל", ואומרים המפרשים שכאשר כולם חיכו שמשה רבינו יחזור, יהושע לא חיכה במחנה עם ישראל כמו כולם, אלא שם את אוהלו במקום הקרוב ביותר להר סיני שיוכל להגיע אליו, כדי שיהיה הראשון שרואה את משה רבינו ברידתו מהר סיני.

וגדולה מזאת אומר הספורנו, "לא ימיש מתוך האהל - למנוע שלא יכנס שם אדם מישראל, מפני שהיו כלם נוזפים אז, והמקום היה מוכן לשריית שכניה". יהושע בעצם יצר גדר שלא ליתן לאחרים לחטוא ולהיענש בהתקרבות אל האוהל, אלא שמר שכולם יישארו מחוץ לאוהל עד שיקבלו את התורה ויטהרו. זה היה סוד כוחו של יהושע בן נון, מצד אחד להקפיד לעשות את רצון ה' בשלמות, וההמתנה באוהל בעצם מעידה על ההשתוקקות הזאת, ומאידך יצר גדרים וסייגים שימנעו ממנו ואפילו מאחרים לחטוא לפני ה' יתברך, ושניהם יחד, הרצון להיות עבד ה', והגדרות המרחיקות את האדם מהעבירה, מביאים את האדם לפסגות בעבודת ה'.

ת המעשה המיוחד הבא סיפרה הגברת מירי אור סעדון: "ב"ה זכיתי להיות סבתא לכמה נכדים ונכדות מתוקים ומתוקות, כשאחת הנכדות שלי היא 'אור', ילדה בת 6 שגרמה לקידוש ה' ברחבי הארץ. היה זה באחד הימים החמים של הקיץ. הזמנתי את ילדי ונכדי לסעוד עימנו סעודה בשרית משפחתית בביתנו במושב קשת. אמא של אור אמרה לה להתארגן בכדי שיוכלו לצאת בדקות הקרובות.

אור נכנסה לחדר ולאחר כמה דקות יצאה עם שמלה וגרביון לבן עבה במיוחד. אמא שלה פנתה אליה ואמרה לה: "אור החמודה, חם מאד בחוץ, ואת תזיעי מאד עם הגרביון, בפרט שאת תשחקי עם כל הילדים". אור, יצאה מגדרה והחלה להתחנן לאמא... "אמא, אני לא מוותרת על הגרביון. חברה שלי אמרה לי שהגרביון הצנוע עושה שה' ישמור עלינו, ולכן אני רוצה שהוא ישמור עליי, ואינני מוכנה לצאת בלעדיו".

אמא שלה נדהמה מהתעקשותה ואמרה לה: "אם את מתעקשת, לפחות תלבשי גרביון דק, לא כזה עבה שיהיה לך ממש חם איתו, הרי היום ממש חם בחוץ ואת תזיעי מאד". "אמא", היא ממש התעקשה והתחננה, "אבל חברה שלי אמרה לי שכלל שהגרביון יותר עבה - ככה ה' יותר שומר!". אמא ראתה כי היא ממש מתעקשת והניחה לה להגיע עם הגרביון העבה. כשהגיעו לביתנו, הבחנתי בכך ושאלתי אותה: "אור נכדתי היקרה, מדוע באת עם גרביון כה עבה?", והיא הסבירה לי גם שזה שמירה. התפעלתי נורא והמשכנו בהכנות לסעודה. לבינתיים יצאה אור עם שאר הנכדים לגינה והחלו להשתובב ולשחק.

לאחר זמן מה, אנו שומעים לפתע זעקות מחרידות. היתה זו אור החמודה שלנו. היא היתה ליד הנדנדה, מחזיקה את הרגל וצועקת מכאב. חשבנו שהיא קיבלה מכה או נפלה, אך היא צעקה שמשוה נשך אותה ונעלם. הרגל שלה התנפחה בצורה מחרידה עם סימן של נשיכה, ואנחנו הבנו מיד כי היא ננשכה על ידי נחש. האיזור שלנו גדוש בנחשים בקיץ, ואני כסבתא נכנסתי ללחץ והתחלתי לצעוק ולבכות, מי יודע אם זה נחש ארסי היכול לסיים את חייה חלילה.

בניסי ניסים, שכן שלנו הצמוד הוא פרמדיק, ומיד קפץ לעזרה והזעיק אמבולנס במהירות. היא הגיעה לאחר כמה דקות אל בית החולים, כשהרופאים מבחינים מיד בנשיכה וקובעים ללא צל של ספק כי מדובר בהכשה של נחש ארסי מזן מסוכן! וכי יש חשש גדול מאד לחייה והיא זקוקה לנס גדול. הם הכינו אותנו, כי כיוון שהארס מתפשט בגוף, אם לא יהיה נס משמיים, בעוד דקות בודדות, הילדה תתחיל לחוות בתסמינים ואנו מקווים שנצליח להיאבק על חייה.

לא האמנו איך הכל התהפך עלינו - ממפגש משפחתי וסעודה חגיגית, אנו מוצאים את עצמנו בבית החולים, מתכוננים לגרוע מכל. בינתיים, אור היתה בהכרה עם רגל נפוחה, כאובה עד מאד. חולפות הדקות, ובמקום לראות הידרדרות, אנו רואים כי הנפיחות יורדת, הכאבים נעלמים ומצבה הולך ומתייצב מרגע לרגע.

הרופאים המומים מהמחזה, ואז, אני אומרת להם: "תדעו לכם שהילדה היתה בזמן הנשיכה עם גרביון". "תביאו לנו מיד את הגרביון", הם ביקשו. הם תפסו את הגרביון בזהירות ונתרו פעורי פה - הגרביון הלבן העבה שאור לבשה היה ספוג בכמות גדולה מאד של ארס של הנחש הארסי, ומתברר כי רוב הארס שיצא בנשיכה נספג בעובי של הגרביון והציל אותה.

"זה נס של ממש", אמר הדוקטור, "כל אדם רגיל יכול להבחין בכמות האדירה של הארס שיש בה. כעת אני מבין מדוע המצב הולך ומתייצב. הגרביון הזה הציל אותה ללא ספק!". בני המשפחה שומעים זאת ולא מפסיקים לבכות - הילדה המתוקה הזאת רק בת 6 התעקשה ללא הרף להגיע לבית של סבתא רק עם גרביון, ולא גרביון רגיל, אלא גרביון עבה במיוחד. ומדוע? "כי חברה שלי אמרה שזה שומר. ככה ה' שומר עלינו. וכלל שהגרביון עבה יותר - ככה ה' שומר יותר!". לאחר כמה שעות השתחררנו מבית החולים עם נכדה בריאה, שמחה ו... צנועה! בורא העולם מבקש מאיתנו להתנהג ולהתלבש בצניעות - כי כך אנו נחיה בצורה טובה, כך נזכה לברכת ה' וקדושה בחיינו, לפי שהקב"ה שוכן במקום שפותחים לו פתח לקדושה.

דברים מרעישים כותב הצדיק בעל 'יסוד יוסף' (פס"ג), וזה לשונו: "ואשרי למי

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אבהורן
בן גינינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

ידוע שרבי עקיבא איגר היה גאון עולם. כשרבי עקיבא איגר היה כותב משהו - זה צריך עיון גדול. ראשי ישיבות היו יושבים ימים וילות כדי לישב את הצריך עיון, זה לא פשוט. אבל לא כלם יודעים שפמנה שהיה גדול בתורה, הוא היה גדול בעבודת ה'. היו לו הנהגות שאפילו צדיקי עליון לא היו עומדים בהן. הוא התחנך בגיל 13 והיה חלש וחולה. הגוף שלו לא תמיד היה מסוגל לעמוד בזמנים ובלחצים ובהתמדה. אבל הוא היה יושב ולומד, לא היה אצלו פשרות. הוא קבל על עצמו שלמרות שהגוף שלו היה זקוק לאכילה מרבה, הוא לא היה אוכל יותר ממה שהוא צריך. זאת היתה ההנהגה שלו. הוא היה אוכל לפי הצורך ומיד חזר ללמוד.

כשהיה צעיר הוא קבל על עצמו לטבל במקוה טהרה בכל יום. זה לא היה כמו היום שיש מקוה בכל מקום. נגיש ופתיח. פעם, בזמנם, היה מקוה אחד במרחק של קילומטרים רבים וגם הוא פעמים רבות היה סגור והיו צריכים למצוא מי שיפתח אותו. רבי עקיבא איגר החליט שהוא יטבל בנהר. הימים היו ימים קרים, ימים משלגים, זה לא היה פשוט בכלל. אבל רבי עקיבא איגר החליט שזה מה שהוא יעשה. הוא היה מגיע בשעות בקר מקדמות לנהר, שובר חור קטן בקרח שהצטבר ונכנס לבפנים. המים היו קפואים והוא היה טובל ויוצא. היה אסור לו לעשות את זה כי הוא היה חלש ולא הרגיש טוב, אבל הוא היה אדם קדוש ולא ותר.

חמיי, שראה את המסירות שלו ובמקביל את הסבל שהוא עובר, לא יכול היה להשלים עם זה. היה לו קשר עם הפרנסים של הקהלה והוא דבר עם זה שאחראי על המקוה. זה לא היה פשוט, היה צריך הרבה קשרים. הוא שלם טבין ותקילין ובקש שייביאו לו את המפתח של המקוה ונתן אותו לחתן שלו - רבי עקיבא איגר. הוא אמר לו: "מהיום ואילך אתה הולך למקוה. יש שם מים חמים, תטבל שם, תהיה לך קדשה, פרישות, הכל טוב ויפה". רבי עקיבא איגר הודה לו ואכן במקום ללכת לנהר, היה הולך למקוה. תמידים פסדו וכן המשיך חדשים ארפים.

אחרית הימים

עם כלביא יקום! - חלק ד

איתא בגמ' (ע"ב - ב) "דרש ר' חנינא בר פפא ואיתימא ר' שמלאי, לעתיד לבוא מביא הקדוש ברוך הוא ספר תורה ומניחו בחיקו ואומר למי שעסק בה, שיבא ויטול שכרו. מיד מתקבצין ובאין עובדי כוכבים... נכנסת לפניו מלכות רומי תחילה... אומר להם הקב"ה במה עסקתם? אומרים לפניו: 'רבש"ע, הרבה שווקים תיקנו, הרבה מרחצאות עשינו, הרבה כסף וזהב הרבינו, וכולם לא עשינו אלא בשביל ישראל כדי שיתעסקו בתורה!'. אומר להם הקב"ה: 'שוטים שבעולם, כל מה שעשיתם לצורך עצמכם עשיתם!.... מיד יוצאים בפחי נפש. יוצאת מלכות רומי ונכנסת מלכות פרס אחריה... מאי טעמא? דהא חשיבא בתרה (שניה בחשיבות אחריה). ומנלן? דכתיב (דניאל ז, ה) 'אָרְיָ (והנה) חִיָּה אַחֲרֵי תַנְיָנָה (חיה אחרת שניה) דְּמִיָּה לְדָב', ותני רב יוסף אלו **פרסיים**', ע"כ.

נעצור לרגע ונשאל. הלא הגמרא הנ"ל מדברת על תרחיש עתידי, ביום קבלת השכר. קודם נכנסת רומי ואח"כ פרס, וצריך לשאול מדוע? הלא כל בר דעת, המכיר את ציר הזמן, יודע שרומי עלתה לשלטון 330 שנה **לאחר** נפילת מלכות פרס בידי אלכסנדר מוקדון. לכן, היה נכון והגיוני לומר לפי הסדר בהיסטוריה: 'נכנסת פרס, ולאח"מ רומי', ומדוע שינו שפרס נמנית אחרי רומי? והרי גם בחלום החיות של דניאל, הדוב ה'פרסי' מגיע לפני החיה האימתנית ה'רומית'. ושאלה נוספת, מדוע פרס פחות חשובה ממלכות רומי? תזכרו את השאלות.

בגמרא לאחר מכן, שואל הקב"ה גם את הפרסיים מה עשו, והם עונים כעין תשובת הרומיים, ושוב עונה להם הקב"ה שכל מה שעשו - לעצמם עשו, וגם הם יוצאים בפחי נפש. וכאן הגמרא שואלת: "מאי שנא הני (רומי ופרס) דחשיבי (שאותן מנו) ומאי שנא הני (בבל ויון) דלא חשיבי להו? ומתריצים - **משום דהנך משכי במלכותיהו** (מושכות במלכותן) **עד דאתי משיחא** (עד ביאת המשיח)", וכאן נצטרך להעמיק. לפני שבועיים הבאנו את מאמרי הזוהר והמדרש, שפרס נקראת בשמה,

יידוע, ש'עת יולדה' זה הזמן בו היולדת מתפתרת מייסורי צייר הלידה, וכדי שזה יקרה ג"כ בעם ישראל - תחילה צריך להיפטר מייסורי מלכות רומי שאחראית לאותם 'צירים'. ועל מי מוטל

אחרי כמה חדשים, קם רבי עקיבא יום אחד בתצות, התארגן, רצה ללכת למקוה אך לא מצא את המפתח. הוא חפש בכל מני מקומות ללא הצלחה. היה לו חבל על הזמן, אצלו כל דקה של למוד תורה היא נצח. הוא לא ותר על הטבילה והחליט ללכת לטבל בנהר. אמנם הוא התרגל למקוה, אבל יש לו קביעות. הוא יצא מהבית. אחרי שתי דקות של הליכה פתאום הוא רואה לפניו את הבגד בכבודו ובעצמו. הסתפל עליו הבגד ואמר לו: "אתה צריך מפתח? נכון? קח ולך למקוה". שאל אותו רבי עקיבא איגר: "מאיפה ידעת שאני צריך מפתח?" ספר לו הבגד: "הלכתי לישון, נרדמתי, ואחרי חצי שעה פתאום בא אלי מלאך מן השמים ואמר לי שרבי עקיבא איגר צריך את המפתח של המקוה, תקום מהר ותמסור לו את המפתח. התעוררתי, התלבשתי, באתי ופגשתי אותך".

אדם שמתמיד יעזרו לו מן השמים להמשיך בהנהגה שלו, להמשיך את הקביעות שלו. זו סייעתא דשמיא. תראו מה זו קביעות, תמידים פסדו. לפעמים קשה להקפיד. צריך לדעת שזה היצר הרע, הוא תמיד מגיע לבן אדם ואומר - לא כדאי לך, לך לסדורים, תשלים מחר. היצר הרע לא נותן לנו להיות קבועים, להיות חדורי מטרה. תעשו אחר כך, תדחו את הדברים למחר. היצר הרע לא נותן להתרגל לקביעות.

בעלי תשובה רבים חזרו לסורם אחרי כמה חדשים. למה? כי הם לא היו עקשנים, הם לא התמידו. מי שלא עקשן ומתמיד - לא מצליח. אלה שזכו באמת לחזר בתשובה - זה בגלל שאצלם החזרה בתשובה היתה חק בל יעבור. אם שמים כפה - זהו, גמורו, הוא לא ותר על הכפה, הוא לא ותר על התפליין. וככה ברוך ה' זוכים. אדם זוכה לכתר מלוכה, זוכה להיות עבד של הקדוש ברוך הוא.

זה מה שהפרשה מלמדת אותנו - כבש אחד בבקר, כבש אחד בלילה, זה הכלל של כל התורה כלה. זה היהודי, זה התמצית של התורה, זה הבנין של היהודי, ובעזרת ה' אם אנחנו נשתדל לאמץ את זה, בודאי שנזכה לכל המעלות כלן אמן ואמן.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

שכן מלכותה ניתנה לה פרוסות המתפרסות לאורך ההיסטוריה, ועוד שבימיה תיפרס ותישבר מלכות רומי, ואף היא עצמה עתידה להיפרס ולהישבר באחרית הימים. אך קודם לכן, עתידה מלכות רומי להיות הדומיננטית בעולם, הרבה מעבר להיום... שכן אמר רב יהודה אמר רב (יומא ז) "אין בן דוד בא עד שתפשוט מלכות רומי הרשעה בכל העולם כולו תשעה חדשים, שנאמר (מלכה ב, ב) 'לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובו על בני ישראל'".

כלומר, חלק מהתנאי לביאת משיח בן דוד הוא דווקא **לאחר** התפשטות מלכות רומי, אך שימו לב - כאשר טרם הגיע זמן בן דוד למלון! והביאור במ"ש "עד עת יולדה" הוא, כשם שהאשה עוברת ט' חודשים של חבלי לידה, כך ישראל יעברו ט' חודשים של חבלי משיח בחסות מלכות רומי הרשעה, וידוע, ש'עת יולדה' זה הזמן בו היולדת מתפתרת מייסורי צירי הלידה, וכדי שזה יקרה ג"כ בעם ישראל - תחילה צריך להיפטר מייסורי מלכות רומי שאחראית לאותם 'צירים'.

ועל מי מוטל התפקיד? אמר ר' שמואל בר נחמן (תנחומא, וישלח, י"ד) "מסורת אגדה היא, שאין עשו נופל אלא ביד בני בניה של רחל, שנא' (ירמיהו מט, כ) 'אם לא יסחבום צעירי הצאן', ויוסף כידוע נקרא "שטנו של עשו" (בר"ע, ג, ז), וכתוב (עובדיה א, יח) 'והיה בית יעקב אש, ובית יוסף להבה, ובית עשו לקש' - ומי שיפרע מעשו ומלכות רומי הוא לא אחר אלא משיח בן יוסף הנמשל לשור (תנחומא, בראשית, א), ועליו נאמר (דברים לג, יז) 'בכור שורו הדר לו, וקרני ראם קרניו, בהם עמים יגות, יחדו אפסי ארץ, והם רבבות אפרים, והם אלפי מנשה'. אך מה יקרה לאחר מכן? אי"ה במאמר הבא.

הרב עמרים טובי הי"ו

להזמנת הרצאות ליזכוי הרבים - חייגו 053-3156363

לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו *7 ואז 956363

ישמח לב מבקשי ה'

HIGH M 058.3249088

יום א טבא לרבנן

הופיע הספר
שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב'
על המועדים ופרשיות השבוע

ביתן
להשיג גם את
חלק א' -
התקשרו
אלינו

ועכשיו! זמין ברשת
החנויות המובחרות - **יפה נוף!**

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
הספר שכבש בשיחותיו רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 029664455
אצל אורי: 0505340701 | במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

YEFE.CO.IL // 1-599-581-581 // משלוחים בכל רחבי הארץ

לתרומה לעלון לזיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 050-7658052
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM